

वधोद्यमं देवकृतमिति शेषः ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ निगडैः शृंगलैः अजनो विष्णुस्तच्छंकया ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे टीकायां प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ द्वितीये कंसघाताय देवक्या गर्भगोहरिः ब्रह्मादिभिः स्तुतः सा च सांत्वि तेति निरूप्यते ॥ १ ॥ यदुभिः सव्यरुत्थ्यते त्युक्तं तमेव विरोधं प्रपंचयति त्वरया देवकी गर्भस्यान्यत्र संचारेण भगवतः प्रवेशं वक्तुमाह प्रलंबेत्यादिसार्धं

एतत्कंसाय भगवान्शशंसाभ्येत्यनारदः ॥ भूमेर्भारायमाणानां दैत्यानां च वधोद्यमम् ॥ ६४ ॥ ऋषेर्विनिर्गमे कंसो यदून्मत्वा सुरानिति ॥ देवक्या गर्भसंभूतं विष्णुं च स्ववधं प्रति ॥ ६५ ॥ देवकीं वसुदेवं च निगृह्य निगडैर्गृहे ॥ जातं जातमहं पुत्रं तयोरजनशंकया ॥ ६६ ॥ मातरं पितरं भ्रातृन्सर्वांश्च सुहृदस्तथा ॥ घ्नंतित्यसुतपोलुब्धारा जानः प्रायशो भुवि ॥ ६७ ॥ आत्मानमिह संजातं जानन्प्राग्विष्णुनाहतम् ॥ महासुरं कालनेमिं यदुभिः सव्यरु द्यत ॥ ६८ ॥ उग्रसेनं च पितरं यदुभोजांधकाधिपम् ॥ स्वयं निगृह्य बुभुजेशूरसेनान्महाबलः ॥ ६९ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे श्रीकृष्णावतारोपक्रमे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ७ ॥ श्रीशुक उवाच प्रलंबवक्त्राणूरुणावर्तमहाशनैः ॥ मुष्टिकारिष्टद्विविदपूतनाकेशिधेनुकैः ॥ १ ॥ अन्यैश्चासुरभूपालैर्बाणभौ मादिभिर्युतः ॥ यदूनांकदनं च क्रेवलीमागधसंश्रयः ॥ २ ॥ तेषां डितानि विविशुः कुरुपांचालकैकयान् ॥ शाल्वान्विदर्भान्निषधान्विदेहान्कोसलानपि ॥ ३ ॥ एकेतमनुरुंधानाज्ञातयः पर्युपासत ॥ हतेषु षट्सु बालेषु देवक्या औग्रसेनिना ॥ ४ ॥ सप्तमो वैष्णवं धाम यमनंतं प्रचक्षते ॥ गर्भो बभूव देवक्या हर्षशोकविवर्धनः ॥ ५ ॥ भगवानपि विश्वात्मा विदित्वा कंसजं भयम् ॥ यदूनां निजनाथानां योगमायां समादिशत् ॥ ६ ॥ गच्छ देवि व्रजं भद्रे गोपगोभिरलंकृतं ॥ रोहिणीवसुदेवस्य भार्यास्तेनंदगोकुले ॥ अन्याश्च कंससंविघ्ना विवरेषु वसंति हि ॥ ७ ॥

श्लोकत्रयेण महाशनोऽघासुरः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ अनुरुंधाना अनुवर्तमानाः ॥ ४ ॥ धामकलातदेव सप्तमो गर्भो बभूव किं तद्धामेत्यत आह यमनंतमिति हर्षशोकविवर्धनः आनंदरूपस्यावतीर्णत्वाद्धर्षः पूर्वगर्भसाधारणदृष्ट्या शोक इति ॥ ५ ॥ ६ ॥ ननु सा गोकुले किमित्यास्तेऽत आह अन्याश्चेति न केवलं सैव अन्यापीति विवरेषु अलक्ष्यस्थानेषु ॥ ७ ॥